

Elly Raker ziet in alles een gedicht

'Gedachtensprongen', zo heet de gedichtenbundel die Elly J. Rakers heeft uitgegeven. Gedichten die zo'n beetje alle onderwerpen behandelen waarmee een mens dagelijks in aanraking komt. „Van serieuze dingen als het geloof tot luchtige dingen zoals hoe een kleinkind op zijn oma reageert. Over leven en dood. „Het zijn mijn gedachtensprongen”, zegt Elly.

door
Gea Visscher

BELLINGWOLDE - Het is een nieuwe activiteit voor Elly, het uitgeven van een boekje. Ze publiceert elke maand een gedicht in de 'Bellingwedder', schreef teksten en liedjes voor het revuegezelschap Vitaminoten, voor scholen en verenigingen revues en opdrachten en ze schreef voor de uitvoeringen van haar eigen muziekschool. Veel materiaal om uit te kiezen dus, en dat deed ze. Ook anderen hadden al aangevraagd haar werk te bundelen. Toen ze twee jaar geleden stopte met haar muziekschool en de boel begon op te ruimen kwam er weer van alles tegen. Tijd om het idee ten uitvoering te brengen.

Ik had geen zin om bij allerlei uitgeverijen te lopen leuren. Daar ben ik het type niet voor. Ik houd daar niet van. Zo kwam ik terecht bij Eigen Boek, daar heb ik mijn boekje uitgegeven. Het is er gewoon verkrijgbaar via de boekhandel maar ook bij mijn Hoofdweg 163, Bellingwolde). Het zijn al wel wat verkocht. Niet zo veel, er is nog weinig ruchtbaarheid aan gegeven."

Druk

Elly Raker heeft nu tijd voor zaken als het uitgeven van een boekje. Jarenlang waren haar dagen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat gevuld. Ze gaf muziekles aan haar eigen muziekschool. Orgel, piano, blokfluit, warsfluit, gitaar en accordeon. Daarnaast verbonden waren de verschillende uitvoeringen, altijd in de Klinker in Winschoten. Maar alleen voor de gasten van zijn leerlingen. Geen openbare uitvoeringen. Dat was misschien wel commerciëler geweest maar dat wilde ik niet. Als mijn leerlingen door de spanning heel begrijpelijk een solo vertutst dan ontmoet hij in zo'n geval alleen begrip. Niet in een dial met vreemden. Dat heb ik mijn leerlingen niet aan willen geven."

Vitaminoten was ook een kindje van Elly. „In 1948 richtte mijn vader, Koenraad Rakers, 'Rolijke Noten' op. Die was wijd bekend. Toen mijn vader in 1976 overleed heb ik het gezelschap in kleinere vorm voortgezet onder naam 'Vitaminoten'. Daarnaast treden we overal op.

Daar zijn we het hele winterseizoen mee bezig."

Of er een tweede bundel komt weet Elly nog niet. „Dat hangt er van af hoe het loopt. Materiaal is er genoeg." Andere plannen? „Ik denk er over nog eens in het Groenings te gaan schrijven."

Ritme

Voor iemand die een zo muzikaal leven heeft geleid doet Elly een opmerkelijke uitspraak. „Ik heb geen ritme!" Maar dat slaat dan ook niet op haar muzikale talenten maar op het leven na de muziekschool. „Het was een druk leven. Ik was werkelijk van vroeg tot laat bezig. Ik dacht dat ik maar eens moest afbouwen. Dat betekende: geen nieuwe leerlingen aannemen. Maar dat hielp niet. De oude leerlingen bleven. Ik ging dus niet echt minder werken. Ik besloot dat het zo niet langer kon. Ik kreeg steeds meer rugklachten. Er was maar één mogelijkheid. In een keer stoppen. En dat valt me nu tegen. Ik dacht dat ik een hele boel vrije tijd zou krijgen en dat ik allerlei leuke dingen zou gaan doen. Maar ik kan blijkbaar niet met vrije tijd omgaan. Ik heb altijd op de klok geleefd. Als ik een half uurtje over had benutte ik dat om karweitjes op te knappen. Nu ik zoveel tijd heb blijven die karweitjes liggen! Als ik de piano wil afstoffen ga ik piano spelen. En in plaats van het boek op te ruimen dat ik handen heb, ga ik het lezen. Dat valt me erg tegen van mezelf. Ik, die altijd zoveel discipline had, heb dat nu ineens niet meer."

Ook de stilte om haar heen valt tegen.

„Ik heb zoveel mensen les gegeven. En vaak zo lang. Een leerling kwam vaak als zevenjarige bij mij. En dan zijn ze er dertig jaar later nog. Dan heb je alles van zo iemand meegemaakt. Zijn opleidingen, de eerste liefdes, het werk, trouwen en kinderen krijgen. Op den duur ben je een soort adoptiemoeder. Het gaat om het gevoel. Als iemand er voor kiest een muziekoopleiding te volgen dan doet ie dat al vanuit een bepaald gevoel. Als het dan klikt dan ontstaan er vriendschappen. Ik gaf ook les aan groepen. Die komen nu elk kwartaal koffie drinken."

Elly J. Raker, combineert haar liefde voor de muziek met de behoefte zich uit te drukken in woorden. ©Richard Riemeijer.